

forslag, der gaar ud paa en Udvidelse af Afgangen til Kreditoplag, og netop ikke paa det, han ønsker, en Indskrænkning. Jeg tror, at Sagen lettere fremmes derved, at den Udvidelse, der her ønskes, gives paa den Maade, som her er foreslaaet, medens man, naar man kommer ind paa Spørgsmaalet om Kreditoplag og Told- og Skibsafgifter i det Hele, da tager det Spørgsmaal under Overbetæelse, hvorledes Betalingen for Kreditoplagsværet skal finde Sted. I Principet er jeg ganske enig med det ærede Medlem, men jeg tror som sagt ikke, at Spørgsmaalet hører ind under denne Lov.

W. Petersen: Af Hensyn til de faldne Bemærkninger skal jeg udtale, at jeg havde tænkt at reise Spørgsmaalet om Kreditoplagsrettens Udvidelse til flere Været, men der findes i Toldtarifen en lille Paaraaf, som berettiger Toldbestyrrelsen til at tilstaa Kreditoplag paa flere Været end dem, der er anthede i Toldloven. Jeg anser det saaledes ikke for nødvendigt at reise dette Spørgsmaal her, men maa med den ærede sidste Taler anse det for rigtigt, at dette lille Lovforslag gaar igjennem, saaledes som det er.

Finansministeren (Strup): Jeg slutter mig ganske til den Udtalelse, vi hørte fra det ærede Medlem fra Jhen (W. Petersen) og ogsaa fra det ærede Medlem fra Kjøbenhavn (Harald Hansen). Jeg vil ogsaa anbefale, at man vedtager Lovforslaget, som det foreligger, og udsætter til Behandlingen af det Lovforslag, jeg har anmeldt i Dag, nemlig om Revisionen af Toldloven, det Spørgsmaal, som det ærede 4de Medlem for 1ste Kreds (Wagen) bragte frem. Det vilde være ubilligt mod disse Handelspladser og andre Stæder, som kunne fortjene Indrømmelse af Kreditoplagsretten, om muligvis denne Lov skulde forsinkes og altsaa umuliggøres derved, at der blev hæftet noget Andet dertil. — Hvad angaar det Spørgsmaal, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Schlegel) reiste, skal jeg indskrænke mig til at sige, at jeg ved Anvendelsen af Lovden vil holde mig til Texten og ikke til de Anmærkninger, som ledsage Lovforslaget.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Olskat, om en Forhøielse af den ved Lov af 1ste April 1887 paa budne Skat af Brændevinsbrænding, samt om Forhøielse af Indførselstolden paa Spiritus.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1649 ff.)

Sagen fattes under Forhandling.

Schlegel: Jeg skal begynde med at udtale min Tak til den høitærede Minister, fordi han har forelagt dette Lovforslag, og jeg tror at turde sige, at det ikke blot er fra mig, denne Tak kommer, men at en stor Del eller forhaabentlig den overveiende Del af Thingets Medlemmer vil slutte sig dertil. Der er saa meget mere Grund til at fremkomme med denne Tak, som jeg gjentagne Gange har været Talsmand for at gaa noget i den Retning, som dette Lovforslag antyder. Jeg skal tillade mig at udtale mig i Korthed om de to Forslag, som i Grunden foreligge her, og som ere sammenfattede i dette Lovforslag, nemlig Forslaget om en Olskat og om en Forhøielse af Brændevinsafgiften. Hvad for det Første angaar Forslaget om Forhøielse af Brændevinsafgiften, da behøver jeg ikke her efter den Drøftelse, der har fundet Sted i de offentlige Blade, i offentlige Møder, i saa mangfoldige Forretninger og ogsaa her i Thinget, at gaa nærmere ind paa Betænkningen af det Forslag, her er kommet frem. Jeg tror, at Betænkningen heraf er tilstrækkelig fremhævet af den høitærede Minister ved Lovforslagets Fremføttelse, hvor han bemærkede, at det ikke er noget Land i Europa, hvor der bruges en saadan Masse Brændevin som her i Danmark, og at der er intet Land i Europa, hvor Skatten er saa lav som i Danmark. Disse to Ting i Forening kunne jo nok tale for, at vi her komme ind paa det foreliggende Forslags Tante, nemlig at faae en betydelig Forhøielse af Brændevinsafgiften, i det sidste Haab, at man derved vil bidrage til at formindste den stedse overhaandtagende Tilbøielighed til at drikke Brændevin, ikke med Maade, men til Umaade. Naar dette Forslag dernæst er bragt i Forbindelse med en Afgift til Kommunerne, idet der er foreslaaet, at den forhøiede Afgift af Brændevinet og Olskatten skal efter Fradrag af det Beløb, som for Tiden tilfalder Statskassen, nemlig 2,700,000 Kr., tilfalde Kommunerne